

РЕЗЮМЕ КНИГА

Книгата на база дисертационен труд е озаглавена „КОНТЕКСТУАЛЕН АНАЛИЗ НА МОЦАРТОВИТЕ ЦИГУЛКОВИ КОНЦЕРТИ KV 207, 211, 216, 218 и 219“ като в общия обем от 274 страници са включени 50 таблици и 44 нотни примера.

Според произтичаща от заглавието логика са оформени две големи глави - първа, наречена контекст и втора, съответно анализ. Във всяка от тях са заложили необходимите подточки, разглеждащи различни аспекти на контекста и анализа.

Уводът фиксира на първо място **цигулковите концерти като обект на изследването**. Идентифицирана е **главната цел** - предоставянето на задълбочен и солидно аргументиран процесуален анализ, който обосновава да разтълкува формата и съдържанието на разглежданите творби на базата на широк спектър от контекстуална фактология, по отношение на историко-политическия и философско-научен бекграунд на епохата на Просвещението и в светлината на тенденциите в обществото и изкуството, обусловили появата на феномена Моцарт. И на последно място е дефиниран специфичният **аналитичен метод**, който комбинира задължителни елементи на чисто музикалния анализ с техники и мисловни системи като дискурсивен анализ, семантика и семиотика, екзегеза и херменевтика.

След увода, **първа подточка** от първа глава се занимава с общ исторически преглед на политическите събития, скицира социалната роля на човека на изкуството през 18ти век и дава някои директни примери за непосредственото отражение на тези фактори в живота на Моцарт.

Подточка 2 е посветена на литературата, философията и науката от епохата на просвещението, като мотор и катализатор на идейните и обществените процеси в този турбулентен период от човешката история.

Разделът в подточка **3** е посветен на музикалната предистория, в конкретния смисъл на подбор от съществени за темата музикални явления, личности и течения, изиграли фундаментална роля за оформянето на музиканта Моцарт - Леополд Моцарт, Падре Мартини, Йохан Кристиан Бах, Махаймската школа, Неаполитанската школа и характерните за нея две главни разновидности- опера буфа и опера сериа, бароковият инструментален концерт и риторическият принцип, Кристоф Вилибалд Глук и Йозеф Хайдн.

Последната **подточка 4** от първа глава е посветена на творческия път на Моцарт до написването на цигулковите концерти. Тук освен, че частично се проследява хронологичния списък на Кьохел от самите първи композиционни опити на 5-годишния Волфганг се подчертават селективно редица цигулкови и вокални творби, чието изобилие служи като база за аргументиране на характерния музикален език, валиден за анализираният тук произведения.

Така подредените в първа глава контекстуални аспекти целят да оформят нужната панорамна макрорамка за предстоящия музикален анализ.

Втора глава (анализ) е разпределена в осем подточки.

Първите три от тях са с пояснителен характер и представляват необходимо въведение към предстоящия процесуален анализ, предложен съответно в подточки 4, 5, 6, 7 и 8.

Първата въвеждаща подточка е озаглавена музикална анатомия. Тя се занимава с отделни елементи на музикалния строеж, разглеждайки ги обзорно в светлината на Моцартовия музикален език и естетика, което да послужи за основа на предстоящите конкретни аналитични действия по-нататък.

В **подточка 2** се осъществява един сравнителен анализ на концертите, в който кръстосано се съпоставят отделните части помежду им, както и отделни сегменти от тях, като главни теми, странични теми, оркестрови риторнели, типични формални блокове и свързки.

Третата подточка се занимава с обяснение и дефиниция на специфичния аналитичен метод, подбран и оформен индивидуално, специално според нуждите на оригиналните композиционните похвати и идейната театралност, характерна за разглежданите творби. Хибриден метод предствляващ комбинация от формулиране и прилагане на синкретични смислови формули, базирани на конкретни семантични музикални кодове, характерни за Моцартовия стил, аргументирани чрез тълкуване на употребата и съчетаването на отделни съставни (т.нар. „анатомични“) музикални елементи.

Последните **пет подточки** заемат най-съществено обем от текста и касаят съответно петте цигулкови концерта, като на всеки от тях е отделено просторно внимание за детайлен линейен анализ по избрания метод, проследяващ стъпка по стъпка структурата, даденостите и процесите във всяка отделна част от всяко едно произведение, чрез което да бъде за постигната заявената основна цел на дисертацията.

В **заключението** се обобщават научните и практическите ползи от труда, след което е приведен списък **литература**, съдържащ 33 заглавия на немски, английски и български език.

РЕЗЮМЕ СТАТИИ

„Иновативността като перманентно състояние на творческата личност. Homo creator“ // Сборник с доклади от III Международна научна конференция „Наука, образование и иновации в областта на изкуството“, АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив, Том 1, 2021, ISSN 2738-8956 (Print), ISSN 2738-8964 (Online), стр. 377 – 384

Статията разглежда в чисто философски аспект функционалността и естественото съзидателно състояние на творческата личност, Homo creator. На базата на темата на конференцията, креативността и търсенето на иновации в науката, образованието и изкуството се търсят и постулират аналогии между разнообразните човешки дейности, изискващи

подобни състояния на духа и ума, за осъществяване на изначалния импулс за развитие и прогрес. В доклада се търси и формулира едно по-широко и всеобхватно, по-съдържателно, определение на понятието иновативност, илюстрирано с христоматийни примери на всестранно развити личности, емблематични за историята на изкуството, науката и образованието, като Леонардо да Винчи, Никола Тесла, Марсел Дюшан, Рудолф Щайнер. Аргументира се обективната необходимост от семантично преосмисляне на съвременното разбиране за термина иновативност.

Специфики на композиционната многопластовост и Баховата барокова виртуозност в Presto из соната за соло цигулка в сол мино BWV 1001“ // Годишник 2022 АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, Пловдив 2022, ISSN 1313-6526 (Print) ISSN 2738-7712 (Online), стр. 94-105

Статията изтъква примерността на задачите за разкриване на музикалното съдържание, критикувайки широко разпространената първосигнална скоростна псевдо-виртуозност. Третирането на една кратка част от Баховата сол-минорна соната за цигулка, като показателен пример за това ,се явява сериозен опит за формулиране на ценни изводи, относно оригиналния автор прочит на значението и съдържание на понятието „барокова виртуозност“ - както по отношение на Баховото творчество, така и в контекста на цялата стилистика на барока. В текста се поставят значими въпроси по темите за успешно интерпретиране на миниатюрни форми, за разгадаване на типични за стила композиционни формули и похвати, за убедително обособяване и интеграция на отделни микроелементи и т.н., на които въпроси се предлагат възможни логични отговори и практични решения на базата на ясен анализ и стройна система на интерпретаторски подход.